

mener, at Højesteretsdommen ikke alene var urigtig i Realiteten, men ogsaa var urigtig i Begrundelsen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var.

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Strandingsloven af 10. April 1895.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2247; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 14).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Gisselbæk: Som det fremgik af den højtærede Ministers Fremsettelse, har vi haft et lignende Forslag til Behandling her i Tinget i Samlingen 1920—21, og det var klart den Gang, at der var modstridende Interesser hos Strandfogderne og Bjergelavene. Der har været en Gnidning her, siden vi fik Loven af 1895, som fastsætter, at Bjergelavene kan træde til, naar der indriver Gods for mere end 500 Kr. paa een Gang. Fastsættelsen af dette Beløb har givet Anledning til Striden, idet Strandfogderne, naar de har skullet give Indberetning, var tilbøjelige til at mene, at selv om der havde været ret store Mængder, var der absolut ikke for 500 Kr., men naar Bjergelavene kom til at skønne, mente de, at der var for mere end 500 Kr. Det er dette Forhold, der har været Genstand for Uoverensstemmelser og Strid mellem de to Organisationer. Da vi havde Forslaget til Behandling i 1920—21, var det egentlig ogsaa efter Opfordring fra Organisationerne for at faa det Stridspunkt ud af Verden. Det lykkedes imidlertid ikke den Gang at blive færdig med Lovforslagets Behandling. Nu har vi faaet det paa ny og er glade ved den Form, det har faaet. Jeg haaber, at Lovforslaget skal kunne gaa igennem dette høje Ting i denne Rigsdagssamling — ja, ikke alene gennem dette Ting, men ogsaa gennem det andet Ting, saa at det kan blive ophøjet til Lov.

Det er foreslaaet ordnet paa den Maade, at Statskassen vil komme til at give Afkald paa noget af det Overskud, der bliver fra vore Forstrandsauktioner. Men det kan ikke blive ret store Beløb, og jeg tror ikke,

det vil være for dyrt købt at faa det Gnidningspunkt ud af Loven ved, at Staten ofrer nogle Penge paa det Spørgsmaal. Men til Trods for, at jeg godt ved, at Toldvæsenet ikke sorterer under den højtærede Justitsminister, kan jeg ikke lade være med at nævne, at det staar for mig saaledes, at vi egentlig har for mange Toldembedsmænd, og vi har en Del langs med Kysten, som har forbavsende lidt at udrette. Det har vist været saadan gennem mange Aar, at deres meste Arbejde har bestaaet i at færdes fra den ene Plads til den anden, hvor Strandingsgodset bliver opbevaret, og med de hurtige Befordringsmidler, vi har nu, tror jeg, at Strandkontrolørerne ude ved Kysten godt kunde faa et større Omraade at virke paa, saa at vi kunde undvære nogle af disse Toldembedsmænd. Derved tror jeg, Staten kunde opnaa at spare mere paa det Omraade, end det lidt, vi skal afgive af det Beløb, som bliver tilovers ved vore Forstrandsauktioner. Det vilde jeg lige nævne, idet jeg, som sagt, godt ved, at Spørgsmaalet ikke hører under den højtærede Justitsminister. Jeg vil senere tillade mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg, og det kunde jo være, at vi i det Udvalg ogsaa kunde faa en Konference med Finansministeren om det Punkt.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Enkeltheder i Forslaget. Der har været afholdt fælles Organisationsmøder indenfor de to Organisationer, og de er fremkommet med en Indstilling — ganske vist ikke den Indstilling, der rummes i Lovforslaget, men jeg synes, at den højtærede Justitsminister har været heldig med Affattelsen af Forslaget. Det tager noget Hensyn til begge Sider, og jeg tror, at hvis vi kan faa det ophøjet til Lov i denne Samling, vil det vække almindelig Tilfredshed ude i Befolkningen.

Laurits Knudsen: Jeg kan paa mit Partis Vegne paa Forhaand give Tilsagn om en velvillig Behandling af Lovforslaget. Der kan neppe rejses Tvivl om, at de Forhold, her er Tale om at forbedre, i høj Grad tiltrænger en Forbedring; men det forekommer mig dog, at der burde have været givet lidt flere Oplysninger i de Bemærkninger, der ledsager Forslaget. En almindelig Motivering for en Forbedring af saavel Arbejds- som Lønvilkaar burde naturligt være ledsaget af Oplysninger om, hvad de paagældende tidligere har haft eller har kunnet regne med som Aarsindtægt. Da det nu imidlertid ligger saaledes, at den ærede Ordfører for Venstre (Gisselbæk) har ønsket Sagen behandlet i et Udvalg, vil der